

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDU PRO VEŘEJNOU SLUŽBU
EVROPSKÉ UNIE
(druhého senátu)
16. prosince 2015

Věc F-34/15

Stéphane De Loecker
v.
Evropská služba pro vnější činnost (ESVČ)

„Veřejná služba — Zaměstnanci ESVČ — Dočasný zaměstnanec — Psychické obtěžování — Články 12a a 24 služebního řádu — Žádost o pomoc — Zamítnutí — Žádost o zahájení správního šetření — Právo být vyslechnut — Porušení“

Předmět: Žaloba podaná na základě článku 270 SFEU, jenž je použitelný na Smlouvu o ESAE na základě jejího článku 106a, kterou se S. De Loecker domáhá zrušení rozhodnutí vysoké představitelky Evropské unie pro zahraniční věci a bezpečnostní politiku ze dne 14. dubna 2014, kterým byla zamítnuta jeho žádost o pomoc podaná podle článků 12a a 24 služebního řádu úředníků Evropské unie (dále jen „služební řád“), která byla uvedena v dokumentu nadepsaném „Stížnost“, jenž byl doručen vysoké představitelce dopisem ze dne 9. prosince 2013, ve věci psychického obtěžování.

Rozhodnutí: Rozhodnutí ze dne 14. dubna 2014, jímž Evropská služba pro vnější činnost zamítla žádost o pomoc podle článků 12a a 24 služebního řádu úředníků Evropské unie podanou S. De Loeckerem, se zrušuje. Evropská služba pro vnější činnost ponese vlastní náklady řízení a ukládá se jí náhrada nákladů řízení vynaložených S. De Loeckerem.

Shrnutí

1. Úředníci — Povinnost administrativy poskytnout pomoc — Rozsah
(Služební řád, článek 24)

2. Úředníci — Práva a povinnosti — Vnitřní vyšetřování týkající se údajného psychického obtěžování — Právo stěžovatele být vyslechnut
[Listina základních práv Evropské unie, čl. 41 odst. 2 písm. a); služební řád, čl. 12a]

1. V rámci povinnosti poskytovat pomoc stanovené v článku 24 služebního řádu musí administrativa v případě události neslučitelné s řádným a nerušeným výkonem služby zasáhnout s veškerou nutnou energií a reagovat s rychlostí a péčí vyžadovanými okolnostmi daného případu, aby prokázala skutečnosti a vyvodila z nich se znalostí věci patřičné důsledky. Za tímto účelem stačí, aby úředník, který se domáhá u svého orgánu ochrany, předložil alespoň neúplný důkaz o existenci útoků, o nichž

tvrdí, že proti němu směřují. V případě existence takových skutečností je věcí dotčeného orgánu přijmout vhodná opatření, zejména tak, že ve spolupráci se stěžovatelem provede administrativní šetření za účelem prokázání skutkového základu stížnosti.

Pokud zaměstnanec předloží žádost o pomoc, musí přitom předložit alespoň neúplný důkaz o existenci útoku, o nichž tvrdí, že proti němu směřují, neboť vzhledem k tomu, že administrativa musí zkoumat skutečnosti, které jí byly v této žádosti předloženy, aby rozhodla o následném postupu, žádost o pomoc musí být co možná nejpřesnější a nejúplnější. Dále pak podání žádosti o pomoc zakládá povinnost vedoucího dotčeného orgánu přijmout vhodná opatření, a zejména zvážit, zda není účelné přikročit ve spolupráci se stěžovatelem k administrativnímu šetření.

(viz body 41 a 48)

Odkazy:

Soud pro veřejnou službu: rozsudky ze dne 16. května 2012, AF v. Komise, F-61/10, EU:F:2012:65, bod 71, a ze dne 11. července 2013, Tzirani v. Komise, F-46/11, EU:F:2013:115, bod 108 a citovaná judikatura

2. Postavení stěžovatele v rámci stížnosti podané z důvodu psychického obtěžování nelze přirovnávat k postavení osoby, vůči níž taková stížnost směřuje, a procesní práva, která musí být přiznána osobě obviněné z psychického obtěžování, se liší od práv, která má údajná oběť psychického obtěžování v rámci administrativního řízení a jež jsou omezenější. Posledně uvedená osoba se však může na základě zásady řádné správy dovolávat práva být vyslechnuta stran skutečností, které se jí týkají, neboť rozhodnutí, kterým se zamítá žádost o pomoc z důvodu údajného psychického obtěžování, může mít závažné důsledky, jelikož psychické obtěžování může mít mimořádně škodlivé účinky na zdravotní stav oběti a případné uznání existence psychického obtěžování administrativou může mít samo o sobě příznivý účinek v terapeutickém procesu uzdravování obtěžované osoby.

(viz bod 43)

Odkazy:

Tribunál Evropské unie: rozsudek ze dne 23. září 2015, Cerafogli v. ECB, T-114/13 P, EU:T:2015:678, bod 40

Soud pro veřejnou službu: rozsudky ze dne 16. května 2012, Skareby v. Komise, F-42/10, EU:F:2012:64, body 46 až 48, a ze dne 23. října 2013, BQ v. Účetní dvůr, F-39/12, EU:F:2013:158, bod 72